

VARIA AD VARIOS

Hesych. Πεποιθότατε: προσφιλέστατε φίλε.

Nota sunt antiqua κεχαρισμενώτερος-τατος, ἐρρωμενέστερος-τατος, εικότερον, et posteriora ἀραρότερον, ἀνειμενέστερος, ἐκτεταμενώτερος, ἡγαπημενώτερος, πεπερασμενώτερος, συνεσταλμενώτερος ὑφειμενέστερος, neograecum etiam προκομμενέστερος, συμφερώτερος, quod ultimum apud antiquos scriptores falsa scribarum est lectio pro συμφορώτερος, usitata tamen apud hodiernos, quos praeivit Th. Lascaris, qui ἐν τῇ Μεγάλῃ Κατηχήσει p. 118, 16 Kenam. «καὶ τῶν συμφερόντων συμφερώτερον» scripsit. (Vid. Contus ἐν τῷ Περιδικῷ Παρνασσῷ Vol. II. 1878. p. 34. 189) et Kumrudis ἐν τῇ Συναγ. Νέων Λέξεων (v. συμφερώτερος et ἐνδιαφερώταται). Invenitur etiam apud Theod. Lascarin Epist. 91, 15 (p. 121 Fest.) «τάχ' ἂν τις τεθαρογκότερον φαίη» pro tradita lectione θαρογκότερον. Sed scribendum fortasse θαρρικώτερον, ut in Epistola 112,2 (p. 157) legitur «ταῦτα μὲν οὖν φιλικῷ τῷ τρόπῳ καὶ θαρρικῷ» et in Εἰσαγωγῇ Ἀστρονομίας J. Caumateri. (Progr. des Kgl. Progymnasiums Frankenthol 1907 p. 711). Legi et in Fontibus Histor. Imper. Trapez. p. 62,8 Keram. «οὗ δὲ δράκοντος καὶ ἐροῦμεν οἶόν τι χῆμα ἐφάνη καὶ ὅπως ἀνήρηται κατιώτερον» pro quo P. Papageorgios (B. Z. XI. 1902.94) κατιώτερον coniecit. Sed nos non indignam monacho invenimus formam κατιώτερον quasi e participio κατιών, de quo locupletissime tractavit Contus ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῶν Φιλομαθῶν 1878. p. 301 et p. 322.

Nunc redeo ad glossam Herychianam, quae sine controversia corrupta est. Quid latet in ΠΕΠΟΙΘΟΤΑΤΕ? Num ΠΕΠΟΝΕΤΑΠΕ? i. e. πέπον ἔταρε = προσφιλέστατε φίλε?

ib. «Συμπράξει: βοηθήσει, συλλαβεῖ.»

Non Hesychio condonandum videtur συλλαβεῖ, ut Schmiditius scribit, sed scribis. Lege συλλάβη. Sexcenties in talibus EI et HI inter se permutantur. Cf. ταλάσεις: ὑπομείνεις, τολμήσεις, pro quo lego ὑπομείνηις non ὑπομενεῖς, ut Schmiditius. Similiter recte in Scholiis Aristophanis Pl. 496 Dindorfius legit «κακοτρόπους καὶ ἀσεβεῖς φύγη» pro φυγεῖ et in verbis Tzetzae apud Schol. Thucyd. recte

nunc legitur p. 163,13 Teubn. «ἀντίστροφον ποίησον εἰς γραφῆς τύπον τοῦ μῦ καὶ τοῦ τι, καὶ φύγῃς ἄρα ψόγον» pro φυγεῖς. Non dissimilis error scribarum est etiam apud Photium Epist. 92 (p. 242 Val.) «ἀλλὰ καὶ πάσης γυναικὸς ὄψιν — φεύξεΤΑΙ καὶ ἀποστραφεῖΤΑΙ» pro quo lego ἀποστραφῇ. Cf. Photius Epist. p. 161 «Ἴσως δὲ — καὶ ὁ καπνὸς διασκεδασΘΗΙ καὶ τὸ ζοφῶδες ἐκριπισΘΗΙ καὶ ἡμῖν τῆς ἀθυμίας ἀναψυχὴ πορισΘΗΣΕΤΑΙ», ubi antiquus scripserit διασκεδασθῇσεται et ἐκριπισθῇσεται (Vid. Contus ἐν τῇ Ἀθηνᾶ Vol. IX. p. 251).

ib. «Ὡνθυλευμένον: διεσταγμένον ἄρτυμα, ὅπερ ἔνιοι μεμονθυλευμένον.»

Nulla esse potest, me iudice, dubitatio quin vera manus Hesychii sit διασεσαγμένον.

Maneth. Apotel. v. 50 pro barbaro γνῶσασθαι «οἶδε μὲν ἐν πραπίδεσιν ἀριφραδέες τελέθουσιν γνῶσασθαι» legendum νῶσασθαι. Invenitur aoristus νῶσασθαι et apud Apollonium Rhodium IV. 1409, Theocritum XXV. 263, Callimachum Fr. 345, Pythagoream Perictionen Stob. Anth. LXXXV. 19 (Vid. Schneiderus in Callim. Vol. I. p. 163).

Schol. in Thucyd. II. 38 (p. 133,3 Teubn.) «ἐπειδὴ περ ταύτην ὁ βασιλεὺς πρυτανεῖον καθεστήκει καὶ μητρόπολιν τῆς Ἑλλάδος τὰς ἄλλας καθηρηκῶς διὰ τοῦτο πόλεις».

Sic καθεστήκει v. c. Hudius in nova Teubneriana editione edidit, sed verum vidit olim Contus ἐν τῷ Λογίῳ Ἑρμῇ V. 1876. p. 188, ubi scribit «Τὸ καθεστήκει ὁμοίαν ἔννοιαν τῷ ἐγεγένητο ἢ ἀπεδέδεικτο ἐρμηνεύον ἀπ' αὐτοῦ ὅλως τοῦ προκειμένου χωρίου, ὅπερ ἀπαιτεῖ προφανῶς ῥῆμα μεταβατικὸν σημαῖνον ἐπεποιήκει ἢ, ὥς λέγεται κοινῶς, εἶχε καταστήσει. Ὁ σχολιαστὴς ἔγραψεν ἀναμφιλέκτως «ταύτην ὁ βασιλεὺς πρυτανεῖον καθεστᾶκει», ὥς ὁ Σκῆψιος Δημήτριος παρ' Ἀθην. σελ. 697, γ' «ὃν καὶ ὁ πρῶτος μετὰ Φιλέταιρον ἄρξας Περγάμου Ἄτταλος δικαστὴν καθεστᾶκει βασιλικὸν τῶν περὶ τὴν Αἰολίδα» καὶ ὁ Ἰώσηπος ἐν τῷ ἑαυτοῦ βίῳ § 17 «ὃν ἐγὼ καθεστᾶκειν τῆς Τιβεριάδος στρατηγόν». In sequentibus copiosissime, ut solebat, meus magister tractavit de perfecto ἔστακα, καθέστακα, etc. sensu transitivo, cui passivum ἔσταμαι, καθέσταμαι respondebat.

Schol. in Euclid. Vol. V. p. 74,23 «δ' αὐτόθεν μὲν οὐκ ἔχει, συγχωρούμενον δὲ ὅμως.

Impeditam hanc verborum compositionem expedies scribendo
«ὁ αὐτόθεν μὲν οὐκ ἔχει, συγχωροῦμεν δὲ ὅμως».

p. 125,20 «καὶ διὰ ΤΕ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς δείξεως».

Ineptissimam copulam expunge.

p. 137,25 «ἀλλὰ πρὸς ἐπίπεδον ἡμμένη ἢ κάθετος πρὸς πάντα τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ μέρη τὰς γωνίας ποιεῖ». Sententia postulat ἡγμένη. (Cf. p. 138,8. 139,24. 141,1).

p. 266,24 scrib. «ἰδίᾳ μὲν τὸ ἐὰν ἐντός, ἰδίᾳ δὲ τὸ ἐὰν ἐκτός» pro διὰ μὲν τὸ ἐὰν ἐντός etc.

p. 287,2 «καὶ ἄλλη σχέσις λέγεται κατὰ τὸ περιέχειν καὶ ἐλλείπειν».

Recte p. 298,12 «ὅταν ἡ ἅμα ὑπερέχῃ ἢ ἅμα ἐλλείπῃ» et v. 18 «ὑπερέχοντα ἢ ἅμα ἰσάζοντα ἢ ἐλλείποντα». Cf. etiam p. 299. 19. 23. 300.5.19.20. 429.3.

p. 318,17 «ὄρα δὲ μὴ συναρπασθῇ τῇ ὁμοφωνίᾳ τῶν λέξεων».

Leg. συναρπασθῇς

p. 364,25 scr. ταῖς ἀρρενωποῖς θεαῖς pro ἀρρενοποιῖς. Cf. p. 365,3 «τό τε ἀρρενωπὸν καὶ τὸ θῆλυ σφζούσαις καὶ μεταξὺ οὖσαις τῶν τε ἀρρενωπῶν θεαινῶν καὶ τῶν τεθηλυσμένων».

p. 365,9 Necessarium γὰρ inserendum. «αὐταὶ (γὰρ) ἐπὶ πολὺ προΐασιν καὶ ἐπὶ πάντα».

p. 403,7 «ἐὰν ἐκθῆσις ἀναλόγους ἀριθμούς». Editor scribit ἐὰν ἐκθήσεις. Facile est corrigere ἐὰν ἐκθῇς, sed vid. Byj. VI. 1928. p. 175.

p. 504,7 scr. «νῦν προτίθεται εἰπεῖν pro προΣίθεται». Exempla dabit Thesaurus Vol. VI. 2068 A'.

p. 563,25 «ἔοικε δὲ τὰ τοῦ δεκάτου βιβλίου καὶ ἐπέκεινα ἀδίδακτα πρὸ πολλῶν γενεῶν μείναι δι' ἀμέλειαν».

Expectabam «ἀπὸ πολλῶν γενεῶν».

p. 593,10 scr. «ὥς οἱ θυρεοὶ καὶ αἱ ἔλικες» pro οἱ θυραῖοι.

p. 693,10 «ἐὰν δὴ ἀπὸ τοῦ Θ σημείου παράλληλον ταύτῃ τῇ ἀπὸ τοῦ Ν ἀχθείῃ εὐθείᾳ, συμβαλεῖται τῇ ἀπὸ τοῦ Ζ καθέτῳ».

Leg. συμβαλεῖ pro συμβαλεῖται. Cf. v. 21 «ἐὰν ἀπὸ τοῦ Μ ἐπὶ τὸ σημεῖον, καθ' ὃ συμβάλλει ἢ ἀπὸ Θ τῇ ἀπὸ Ζ καθέτῳ, ἀχθῇ εὐθεῖα»

p. 697,19 «ἐκατέρον γὰρ ἐκατέρου ἀντίκειται».

Scrib. ἐκατέρῳ.

693,16 ἀΦεξαίρεθῇσονται ἀπὸ τῶν περάτων. O quam monstrum!

Phot. Epist. p. 168 Val. «οἶδε δὲ καὶ ἡ μικρὰ τῶν παραδοθέντων ἀθέτησις καὶ πρὸς ὅλην τοῦ δόγματος ἐπιτρέψαι καταφρόνησιν».

Sententia postulat ἐπιτριψαι. Recte p. 156 legitur «τῶν γὰρ ἐλαττόνων νόμων ἢ παράβασις ἀτιμώρητος πρὸς τὴν τῶν μειζόνων ἐπιτρίβει καταφρόνησιν».

p. 220 «ἄρχοντος γὰρ ὡς ἀληθῶς μὴ τῆς ἰδίας μόνον σωτηρίας ποιεῖσθαι φροντίδα, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐμπιστευθέντα λαὸν τῆς ἴσης ἀξιούσιν προνοίας, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν τῆς θεογνωσίας χειραγωγεῖν τε καὶ προσκαλεῖσθαι τελειότητα».

Scr. προκαλεῖσθαι. Cf. p. 179 «οὐ μόνον τὴν ὑμετέραν μακαριότητα ἐπὶ τοῦτο προκαλούμεθα» et p. 187 «τὴν ὑμετέραν ἐπ' ἀρετῇ τελειότητα προκαλούμεθα» et p. 276 «μονονουχὶ τοῖς ἔργοις βοῶν καὶ προκαλούμενος ἅπαντας εἰς τὴν τῶν ἀθεάτων καὶ θείων ἐποψίαν τε καὶ ἐπίγνωσιν». Recte editor p. 145,4 scripsit «ἐπ' ἀρετὴν προκαλούμενος» pro προσκαλούμενος.

p. 352 «οὐ συνεώρα δὲ ὅτι, ἐκκαλυπτομένου τοῦ δράματος, πρὸς τὸ μηδὲν ἀποκερδᾶναι καὶ διπλῆς ἑαυτὸν τιμωρίας ἔνοχον παραστήσειεν».

Leg. πρὸς ΤΩΙ μηδὲν ἀποκερδᾶναι etc.

p. 387 «ὀλοκαύτωσιν περιφανεστέραν τε καὶ παραδοξοτέραν».

Planissime vox περιφανεστέραν ducit ad περιδοξοτέραν.

p. 411 «ἐχέτωσαν τῆς ἱερωσύνης».

Leg. «ἐχέσθωσαν τῆς ἱερωσύνης».

p. 441 «ἀλλὰ σύ γε τὸ βεβηκὸς τῶν τρόπων, καὶ τὸ ἐστηριγμένον τῆς γνώμης καὶ τὸ μὴ προσανεῖσθαι κόλαξιν καὶ βωμολόχοις τούτοις ἀντιτάξας, σεμνότητα φίλῃν, εὐ ἴσθι, παρὰ τοῖς ἀρχομένοις, καὶ γλυκεῖαν αἰδῶ (scr. αἰδῶ) τῆς στρατηγικῆς χλανίδος λαμπρότερον ὀφθῆσθαι περιβεβλημένος».

Requiro προσανακεῖσθαι. Cf. p. 162. «τῶν ἀνέκαθεν τῷ θρόνῳ τούτῳ προσανατεθειμένων». p. 282 «οὐδὲ τὸν Ἑλληνικαῖς θρησκείαις προσανακείμενον ὑβρίζειν». p. 575 «ἐπὶ τοσοῦτον αὐτοῖς τεθαρρηκέναι καὶ προσανατεθῆναι». Ψελλ. Vol. I. p. 73,3 Bud. «φιλοσόφοις ἀνδράσι προσανακείμενον καὶ ὑπερφυῶς θεραπεύοντα». Cf. V. II. p. 135,13 «ἐδεδίδει γοῦν οὔτος οὐ τοὺς ἀπεχθανομένους αὐτῷ, ἀλλὰ τοὺς προστεθειμένους», ubi προσανατεθειμένους legerim.

Etiam pro «τῆς στρατιωτικῆς χλανίδος» legendum «στρατιωτικῆς χλαμύδος, quia χλανὶς est hominis luxuria et deliciis defluentis». Vid. Cobetus in Var. Lect. p. 150 et p. 364. Collect. Crit. p. 505. et Naberus Mnem. p. 287, 401 et Mnem. 1901 p. 188. Recte Hercherus apud Xenophontem Ephesium Λόγ. I. VIII. 2 scripsit «ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ Ἄρης ἦν οὐχ ὥπλισμένος, ἀλλ' ὡς πρὸς ἐρωμένην τὴν Ἀφροδίτην κεκοσμημένος, ἐστεφανωμένος, χλανίδα ἔχων» pro χλαμύδα.

p. 458 «οὐπω παρῆλθε τὸ πρότερον πένθος, καὶ πάλιν ἕτερον ἐπέπεσε

μεῖζον· τὸ μὲν εἶχεν ὑπομάζιον παῖδα· τοῦτο δὲ καὶ μητέρα, εἰ μὴ θᾶττον τὸ κακὸν ἐπέστη».

Eiμῇ scripsit editor pro ἐπὶ ἄν, nos legimus ἐπειδὴ. Saepissime δὴ et ἄν confunduntur.

p. 495 «Ἦδεν ἐγὼ καὶ πρὸ πείρας ἀνάξιον ἔμαντὸν καὶ τοῦ ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ποιμαντικῆς ἐγχειρίσεως».

Addito articulo legendum «καὶ τῆς <τῆς> ποιμαντικῆς ἐγχειρίσεως. Male p. 160 edidit Valetas «τὴν ἐγγείρῃσιν τῆς ἀρχῆς». p. 226 διαχειρῇσιν. p. 310. 314. 319. 395 μεταχειρῇσιν—μεταχειρῇσιν.

p. 495 «ὦν ἡ ἐλπίς καὶ ἡ προσδοκία—συνετάρασσέ με τότε καὶ συνέσχευ».

Editor conjicit συνεῖχεν. Sine dubio lego συνέχευεν. Cf. p. 447. «ὅλον εἶχε σύγχυσις καὶ κατήφεια καὶ γνόφος».

p. 501 «τὴν βαρβαρικὴν μανίαν ἐκκλησιαστικὴν παρανομίαν ἐφιλονείκησαν ἀπεργάσασθαι».

Valetas legit προνομίαν, mihi arridet παροινίαν.

Artemid. p. 17,8. «ἐὰν ἡ τοῦ ὀρῶντος ψυχὴ μὴ ἀηδῶς ἦ διατιθεμένη». Scr. διατεθειμένη.

p. 37,16 «πρὸς γὰρ τῷ πολλὰ κεφάλαια κτήσασθαι καὶ οὐσίαν περιβάλλεσθαι».

Leg. περιβαλέσθαι.

p. 38,8. «καὶ περιγενόμενος ὠφελήθησεται πολλά, φοβερὸς μὲν τοῖς ἐναντίοις, ἐπαχθὴς δὲ τοῖς ἰδίους γενόμενος».

Requiro ἀνεπαχθὴς aut ἐπαρκής.

p. 58,2. «ἀλλ' ἢ πόλεμον καταστρεψάμενοι ἢ μεγάλου ἀποπαυσάμενοι πόνου ἐλούοντο».

Expectabam πολέμιον aut πόλιν.

p. 128,18 «εἰ μὲν Θρακὶ πυκτεύοι τις, λήψεται γυναῖκα πλουσίαν καὶ πανοῦργον καὶ φιλόπρωτον».

Fortasse scr. θώρακι, quod habet codex.

p. 182,15 «ἀεὶ δὲ ἄμεινον ἀρχόμενον ὑφαίνεσθαι ἱστὸν ἰδεῖν ἢ πρὸς τὸ ἐκτέμνεσθαι ὄντα».

Scr. πρὸς τῷ ἐκτέμνεσθαι ὄντα.

p. 203,26 «πράττουσι δὲ ἕκαστα ἄνθρωποι ἥτοι τεχνικῶς ἢ ἀτεχνῶς».

Quia τεχνικῶς opponitur ἀτέχνως, scribendum ἥτοι τεχνικῶς ἢ ἀτέχνως.

p. 234,11. scr. δρυῖν Ης. Cf. v. 15. τυφλίνης. p. 70,10. scr. κροκείων. 214,2. scr. χήμας. 183,17. Ἑλπιδοφόρος.

p. 237,2 «πρὸς δὲ τὰς ἐκπλοκάς (ἄκανθαι καὶ σκόλοπες etc.) οὐ πάνυ τι ἐπιτήδεια διὰ τὸ καθεκτικόν».

Scr. συμπλοκάς.

Eustath. Comment. ad Hom. p. 1126.17 «ἔξ οὗ ᾔγινυν καὶ τὰ τῆς ἱστορίας παρῆνται κατὰ τινὰς ρήγια».

Ratio postulat τὸ τῆς Σικελίας-Ρήγιον.

1230,61 «παράγει ὁ ποιητὴς ἀπλούστερόν τε καὶ ἀσφαλέστερον λέγοντα τὸν Ἀχιλλέα, ὡς οὐδὲ κρείων Ἀχελώιος αὐτῷ ἰσοφαρίζει».

Leg. ἀφελέστερον.

p. 1246,28 «ἐκ δὲ τοῦ λέπειν καὶ τῶν αὐτοῦ κινήσεων καὶ τὸ λεπτόν γίνεται ὥς οἷον λεπιστόν, καὶ ἡ «ὄρειώδης λεπάς».

Ser. «ὄστρειώδης λεπάς». Eximendnm e Lexicis v. ὄρειώδης.

p. 1875,16 «φθονούσα δὲ (ἢ Ἀηδών) τῇ τοῦ Δάερος Ἀμφίονος πολυτεκνία etc.»

Leg. δαέρος.

Blemmid. Epist. ad Th. Lasc. VIII (p. 299. 17 Festa) «λέγεται γὰρ τὸν κορυδαλλὸν κάπηλον εἶναι ποτε καὶ κέρας φέρειν ὡς ἐκπωμα, καὶ τούτῳ κρητίζειν ἢ κερατίζειν μετ' οἴνου τοὺς παραβάλλοντας· οὐπω γὰρ εὑρηγότα τὰ ὑάλινα ἢ τὰ ἐκ τῆς ἄλλης ὕλης ἐκπώματα».

Estne κρητίζειν alia forma vocis κερατίζειν, quam ὁ γλωσσοπλάστης Βλεμμίδης παρέκοψε? Similiter eius discipulus Th. Lascaris dixit Epist. LXXVII «ὥς μὲν θροοῦντας, ὥς δὲ κρητίζοντας». Cras credam. Ultraque lectio corrupta est. Recte v. c. Festa pro κρητίζοντας conjecit κερατίζοντας collato v. 10 et ep. LXXVIII, 27. Sed in «καὶ τούτῳ κρητίζειν ἢ κερατίζειν quid latet? Num κρατηρίζειν aut ionicum κρητηρίζειν? Forma ionica κρητηρίζειν occurrit in inscriptione Milesia, quam illustravit v. c. C. Vollgrathius in Mnemos. Vol. XLVI, 1918. p. 414, ubi etiam de significatione vocabuli κρητηρίζειν p. 423 scripsit.

Ut ex κρατῆρ-κρητῆρ derivatum est κρατηρίζειν-κρητηρίζειν sic κλυστήρ verbum κλυστηρίζω (Kum.) e καλυπτῆρ καλυπτηρίζω et διακολαπτηρίζω (Herw), e καθετῆρ τὸ ἀθησαύριστον καθετηρίζω occurrens apud Rufum Ephesium p. 647 Dar. Cf. ἐμετηρίζω. Hodierni Graeci formaverunt verbum καθετηριάζειν, καθετηριάζεσθαι, et καθετηριαστής, καθετηριασμός pro quo in Lexicis fertur καθετηρισμός, ut Kumanudis ἐν τῇ Συναγωγῇ Νέων Λέξεων p. 502 memorat.

Epist. CCXV «καὶ τὴν σήμερον ᾄσεις τὰ ἐπαύλια καὶ τὴν μετὰ τὴν σήμερον τραπῆς εἰς πλείονα χαρμονήν».

Editori conjicienti ᾄσεις et τραπήση non obsequor. Saepe apud seniores occurrit conjunctivus pro futuro. Cf. Epist. 11, 17. 53, 15. 65, 18. 67, 4. 70, 2. et quae v. c. Festa scribit p. 414. Etiam futurum ᾄσω saepissime apud sequiores scriptores fertur. Cf. Epist. 66, 10. 74, 24. De re diligenter meus magister Contus ἐν τῷ Περιοδικῷ Ἀθηναίῳ Vol. VIII. p. 449-459 tractavit.

Schol. in Aristoph. Nub. v. 1370 (p. 132.35 Did.) «τὰ σοφὰ ταῦτα ἢ ἀντὶ τοῦ ἙΠΙΗ ἙΠΙνοητέον».

Scr. ἔπη νοητέον.

Plut. v. 177 (p. 333.52) «Φιλέσιος καὶ οὗτος πένης ἦν, συντιθείς οὖν μύθους χαρίεντας ἔθαλε τοὺς ἀκούοντας».

Lege ἔθελεγε.

v. 545 (p. 353.27) «τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων, ἀντὶ στάμνου κεραμίου γράφεται».

Blaydesius legit «ἐν τισι δὲ τῶν ἀντιγράφων—γράφεται». Vix credo. Vitium natum est ex compendio γρ, quo et γράφει, γράφουσιν, γράφεται etc. denotare solent. Quid sit ubique legendum satis ἐκ τῶν συμφορομένων apparet, nisi si quis, qui scribarum mos est, inter legendum aīas res agit. Lege igitur «τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων—γράφει aut γράφουσιν. Saepissime apud Eustathium in Commentariis ad Homerum occurrit πολλὰ τῶν ἀντιγράφων γράφουσι, τινὰ τῶν ἀντιγράφων γράφουσι, τινὰ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων ἔγραψαν etc.

Νίκηφ. Γρηγ. Ἐπιστ. 48 (p. 187, 1 Bud.) «νῦν ὥς ἥκιστα πάρεστι τοιούτοις ἐνδιατρίβειν ὥς τὰ πολλὰ πολλοῖς κεκνυλωμένῳ κύκλωσι δεινῶν».

Scr. κλύδωσι δεινῶν. Sic. Aeschylus. Pers. 602 dixit «κακῶν μὲν ὥς ὅταν τινὰ κλύδων ἐπέλθῃ». Soph. Oed. R. 1527 «εἰς κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν». Eurip. Med. 362 «ὥς εἰς ἀπορόν σε κλύδωνα θεός, Μήδεια, κακῶν ἐπόρευσεν». Cf. «κακῶν πέλαγος» (Eur. Hippol. 822) et «χειμῶν καὶ κακῶν τρικυμία» (Aesch. Prom. 1087). Quod conjecerunt κυκλώσι ξενικὸν κόμμα est. Vid. Kumanudis ἐν Συναγωγῇ Νέων Λέξεων p. 580 v. κυκλών.

Epist. 129 (p. 221, 20) «Οὐκ οἶσθα, τοσούτων γραφῶν αὐτήκοος γεγὼνώς, ὅτι ἀξύμφωνος ἀνδρὶ σοφῷ καὶ σωφρονεῖν εἰδότει, γυνὴ κόσμον ἔχουσα τὴν ἀναίδειαν, οὐδ' ἄγκυρα μία μὲν οὐδεμία κατέχειν ὥς ἀκάτιον δύναται, ἀλλ' ἀπορρηξίσα δεσμὰ πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα».

Imitatur Gregoras Megarensē poetam (v. 457) et comicum

Theophilum (II 475 K.), ut solebant Graeci sequioris locos quosdam insigniores et venustiores Veterum scriptis sumptos suis intexere, ut his quasi luminibus splenderet oratio et quasi floribus ornata aut gemmis distincta esse videretur.

Μιχ. τοῦ Παλαιολ. Τυπ. p. 27,3 Γεδ. «τάφω - λειψάνων - ἐντὸς μυσῶν-των πεπληρωμένω».

Non est ἀθησαύριστος, ut notat Papageorgios ἐν τῷ Λεξικῷ Ἑράνω p. 23, sed falsa lectio pro μυσῶντων.

p. 40,15 «τὸ δὲ τὰς ὑπολήψεις καὶ ψευδεῖς ὥσιν, ἐκφεύγειν ἐπαι-νετόν». (=Pseudoisocr. «εὐλαβοῦ τὰς διαβολὰς καὶ ψευδεῖς ὥσιν»).

Lege ἐπιλήψεις pro ὑπολήψεις. Vid. Cobetus in Var. Lect. 522.

Psell. Vol. V. p. 98 Sath. «καὶ χειρῶν ἐπιτηδειότητος ἐνέργεια».

Legendum «καὶ χειρῶν ἐπιτηδειοτάτων ἐνέργεια». De confusis compendiis terminationum τητος et τατος consulatur Bastii Comm. Pal. p. 790 et Cobetus ἐν τῷ Λογίῳ Ἑρμῇ Vol. I p. 495. Simile vitium invenimus apud Eustathium p. 187,37 «τὸ δὲ δοῦρα σαπῆναι καὶ τὰ σπάρτα λελῦσθαι ἀριδηλότητα κώλυμά ἐστιν», ubi pro ἀριδηλότητα scribendum ἀριδηλότατα.

p. 319,7 Sath. «ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ μένει τοῦνομα τῷ θηρὶ καὶ παρεκεκκο-μένω τοὺς ὄνυχας, οὕτω etc.

Scr. «καὶ ΠΕΡ κεκομμένω τοὺς ὄνυχας».

Schol. Il. Z. 211 «οἱ γοῦν συνεχῶς ἀφροδισιάζοντες τὸ τελευταῖον αἷμα φέρουσι τὸ γὰρ μεταβαλλόμενον ἀναλώσαντες τὸ ἀμετάβλητον ἐξέλκουσιν».

Pro αἷμα φέρουσι Wilamowitzius αἷμα ἀφιαῖσιν, Hatzidakis αἷμα ἐκφέρουσιν et Bernardakis perperam αἷμα ἀφαιροῦσιν (Vid. Hatzid. in Athena Vol. XIII. p. 657).

Nos legimus αἷμα ἈΝΑφέρουσιν. Cf. Plut. Cleom. XV. 3 «ἔτυχε τὸν Κλεομένη συντόνως ὀδεύσαντα καὶ χρησάμενον παρὰ καιρὸν ὕδροποσίᾳ πλῆθος αἵματος ἀνενεγκεῖν καὶ τὴν φωνὴν ἀποκοπῆναι».

Schol. Lucian. p. 162,11 Rab. «ὁ μὲν Κόροιβος μωρός τις ἀπομνη-μονεύεται ἄνθρωπος καὶ οὕτως ὥστε γυναῖκα ἀγαγόμενος μὴ ἂν ἐλέσθαι συγκαθευδῆσαι αὐτῇ διὰ τὸν πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτοῦ φόβον· καὶ οὕτως ἐχόμενον τοῦτον παρθενεύειν αὐτήν, μέχρις ἂν τῆς γυναικὸς σκεψαμένης τὸ ἄρθρον ὀδύνῃ συνέχεσθαι καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τῷ μορίῳ τοῦ ἀνδρὸς καταψηθεῖσαν».

Sine dubio legendum σκΗψαμένης. Vid. quae ἐν τῇ Ἑπειρηίδι Πανεπ. Θεσσαλονίκης Vol. I. p. 86 et 241 scripsi.

Schol. Theocrit. p. 108,17 Teubn. «ὁ δὲ Μόλων ὀνομαστικῶς εἴρηται».

Scr. ὀνοματικῶς. Vide quae in Mnemos. XXXVII. p. 20 p. 251 scripsi.

Theod. Lascar. Epist. 54 (p. 81,71 Festa) «φέρε καὶ τῶν Μαλιασηνοῦ ζεστακράτων μνησθῶμεν».

Editor conjicit ζεστῶν κρεάτων. Fortasse non sollicitandum. Cf. Ptochopr. IV. 49^a (p. 75 Hesselring-Pernot) «λέγει ἄς βράση τὸ κρασί καὶ βάλε καὶ πιπέρην». Ut Lascaris dixit ζεστάκρατος (= ζεστὸς καὶ ἄκρατος), sic ἀριστοκράτιστον (= ἄριστον καὶ κράτιστον) in Epist. 179,1.20).

Epist. 42 (p. 54,23) «διὰ σὲ παρὰ σοῦ τῶν χαρίτων ἀπολαμβάνομεν».

Scribendum ἀπολαύομεν. Eodem remedio utendum Epist. 47 (p. 63,19), ubi lege «ὥς ἂν-ἀπολαύωσι τῶν πολλῶν» pro ἀπολαμβάνωσι. Vid. Contus ἐν Γλωσσ. Παρατ. p. 307.

Epist. 47 (p. 63,4) «ταῖς δευσοποιΑΙΣ ἀληθεστάταις μορφαῖς».

Scr. δευσοποιΟΙΣ. Cf. Epist. 59 (p. 88,9) «δευσοποιῶ Ἀριστοτελικῇ βαφῇ γνώσεως εἰδοποιηθεῖς». Vid. Contus ἐν Γλωσσ. Παρατ. p. 149,9.

Areth. Epist. III «οὐδ' ἂν ἔτι μοι τὸν βίον εἶναι νομίζω βιωτὸν τῶν τοιούτων εὐηχηθέντι λόγων».

Corrigendum ἐνηχηθέντι. Cf. Theod. Lascar. Epist. 28 (p. 38,3 Festa) «κέρδιον γὰρ ἐνηχεῖσθαι ταύτης ἢ κερδίστου κερασβόλα οὗτα ἐμβαλεῖν ἀπηχήματα». Dictum est etiam Θεοενήχητος: Ut scribae male εὐηχηθέντι pro ἐνηχηθέντι legerunt, sic εὖοπλος pro ἔνοπλος et εὐδυναμῶ pro ἐνδυναμῶ in Scholiis Batrachomyomachiae p. 260,3 et 214,12 Ludw. (Vid. Contus in Athena Vol. VIII. p. 476).

ΧΑΡΙΤΩΝ ΧΑΡΙΤΩΝΙΔΗΣ